

‘Ο Μ. Άλεξανδρος μακάρισε τὸν Ἀχιλλέα γιατὶ
ζρῆκε ἔνα τόσο δέξιο παιητή, τὸ θεῖο τὸν “Ομηρο,
γιὰ νὰ παινέσῃ τὶς πράξεις του, τὶς παλληκαρίες
του. Κ’ ἑγώ σήμερα μακαρίσω τὴ γλώσσα τὴ δη-
μοτική, ποὺ τέτιους (σὰν Σένα, τὸν Ψυχάρη, Ἐφτα-
λιώτη, Παλαμᾶ κτλ.) ζρῆκε δπαδούς, Ἀχιλλέηδες
νὰ πούμε στὸν πόλεμο τὸ Γλωσσικό.

Προχτές κάτι πολὺ ἀστεῖο μὰ καὶ πολὺ χαρα-
χτηριστικὸ μοῦ συνέβηκε. Μάλιστα μὲ κάπιονα γιὰ
τὸ δῆτημα τῆς γλώσσας, πράμα δηλ. ποὺ συχνὰ¹
πικούνα μοῦ τυχαίνει. Τόσο πολὺ μάλιστα ποὺ κα-
τάντησε γὰ δέξια σκεδεῖν ἀπόδημο, σὰ μάθημα δηλ.,
τὸν πρόλογο, τὴν εἰσαγωγὴν ποὺ πρέπει κανεὶς νὰ
χάνῃ σὲ κείνους ποὺ πρώτη φορὰ καταπιάνουνται
τὸ δῆτημα. Τέλεφα μετὰ μισῆ ώρα καὶ σκεδεῖν τὸν
εἶχα φέρει στὰ γερά μου. Παραδέχτηκε δηλ. πός
ἡ Δημοτικὴ πρέπει νὰ ἐπικρατήσῃ, γιατὶ ἔχει
πόλλα τὰ ὑπέρ, γιατὶ εἶναι ζωντανὴ κτλ. κτλ., καὶ
δχι ἡ Ψυχαρική. Μάλιστα γιὰ παράδειγμα γραμμέ-
νης δημοτικῆς γλώσσας μούφερε τὸν καλὸ καὶ
ξιποὺ Γιωργη Καρατζᾶ. Ἐγώ τότε πήρα ἔνα δή-
γημα νόστιμο τοῦ Καρατζᾶ καὶ τὸ Ταξίδι τοῦ Ψυ-
χάρη καὶ τὸν ἀντάμωσα τὴν ἀλλη μέρα στὸν περί-
πατο. Τοῦ διάβατα πρώτα τὸ δῆγημα καὶ μούπε
πός βρῆκε μερικὲς λέξεις!! (τὸ δῆτημα τὸ αἰώνιο,
τὶς λέξεις καὶ δχι τὴ γλώσσα) ποὺ δὲν τὶς καταλά-
βαινε. Δὲ χάνω στιγμὴ καὶ τοῦ διαβάζω μιὰ δημοφηγή
περικοπὴ ἀπὸ τὸ Ταξίδι, χωρὶς ἐννοεῖται ἀφτὸς γὰ
ζέρη πὼς Ψυχαρικὸ εἴτανε τὸ βιβλίο. “Αμα τέλεφχ,
γύρισε ἀξερνα καὶ μ’ εἰδε ἐρχαριστημένος, σὰν
κάτι νὰ βρῆκε, καὶ μούπε: Νά, ἀφτὴ εἶναι ἡ Δη-
μοτική, ἀφτὴ εἶναι ἡ ἐθνικὴ γλώσσα, δχι δμως ἡ...
Ψυχαρική!!! Φωνάζεσαι τώρα, κ. Πάλλη, τὴν
ἐκπληξην μὰ καὶ τὴ ντροπή του ώρικ γύρισα τὸ ξύ-
ρυλλο καὶ εἰδε τὸ ζνομα τοῦ Ψυχάρη, ζνομα δηλ.
ποὺ ποτὲς στὴ ζωὴ του δὲν τὸ πρόφερε δίχως γὰ
προστέογ καὶ κάτι πρόστυχα, κάτι βάρβαρα ἐπί-
θετα ποὺ σὲ κάπιους δάσκαλους στὴν Ἀθήνα ζωεῖς
νὰ ταιριάζουνε, τὰ πρεδότης τοῦ ‘Εθνους, κατα-
στροφεῖς τῆς ‘Ελληνικῆς γλώσσης, ‘Ηεστράτος δ
β’ κτλ.

‘Αφτὴ τὴν ιστορία μπορεῖ κανεὶς νὰ τὴν ἐπε-
κτείνῃ καὶ σ’ δηλ τὴ Ρωμιούνη. Δὲ διαβάζουνε, καὶ
μιλούνε γιὰ γλώσσα...

Σὲ δασπάζομα, δίνοντάς Σου τὸ φιλὶ τῆς καρ-
διᾶς μου.

[Τυπογραφὴ]

Π. Σ. ΔΕΛΤΑ

ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ

—ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ / μὲ εἰκόνες τοῦ κ. Ν.
Λύτρα).

—Η ΚΑΡΔΙΑ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΔΑΣ (μὲ εἰκόνες
τῆς Κας Σοφίας Λασκαρόδη).

Τυπώθηκε στὴ Λόντρα, σὲ διαδεκτὸ χαρτὶ καὶ εἶναι
καλλιτεχνικὰ δεμένο.

Πουλιέται στὸ βιβλιοπωλεῖο τῆς «Εστίας» δρ. 3,50.

Ο “ΝΟΥΜΑΣ,,

ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΘΕ ΚΕΡΙΑΚΗ

Διευθυντής: Δ. ΙΙ. ΤΑΙΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

Συντάκτης: Ν. Α. ΠΟΡΙΩΤΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΔΡΟΜΟΣ ΗΠΠΟΚΡΑΤΗ, Άρ. 11, ΑΘΗΝΑ

Συντροφικὴ χρονιάτικη: Γιὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ γιὰ τὴν
Κρήτη δρ. 10. Γιὰ τὸ ἐξωτερικὸ φρ. χρ. 12 ½.—Γιὰ
τὶς ἐπωρχίες δεχθμαστε καὶ τρίμηνες συντροφιὲς (3 δρ.
τὴν τεμπηνία).—Κανένας δὲ γνάφεται συντροφητής ἢ
δὲ στέλνει μηφοστά τὴ συντροφή του.

20 λεφτὰ τὸ φύλλο, 20.—Τὰ περισσέμενα φύλλα που-
λιώνται στὸ γραφεῖο μας στὴ διπλὴ τιμή.

Βείσκεται στὴν Ἀθήνα σ’ δύο τὰ κιόσκια, καὶ στὶς ἐπω-
χίες στὰ Πραγκορεία τῶν Εφημερίδων.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΑΚΙΑ

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΖΗΤΗΜΑ — ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΠΑΙΔΙΑ —
ΤΟ ΚΑΤΗΓΟΡΗΤΗΡΙΟ — ΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ ΚΑΙ
ΥΠΕΡΗΛΑΤΩΝ — ΔΥΟ ΤΙΜΗΤΙΚΕΣ.

ΜΙΚΡΟΠΟΛΙΤΙΚΗ, μικροφαδιουργίες, μικροτσαχ-
πινές — τὰ ἔδια καὶ τὰ ἔδια. Σιχαίνεται κανεὶς, δχι
πιὰ τὴν πολιτική, μὰ τὸν έαντρο τὸν τὸν ἔδιο, διαβά-
ζοντας αὐτὲς τὶς μέρες τὰ δσα λέγονται καὶ μαγε-
ρεύονται στὰ κομματικὰ παρασκήνια γιὰ τὴν ἐκλογὴ²
τοῦ πρόσδερον τῆς Εθνοσυνέλεψης. Καὶ φτάνει κανεὶς
στὸ συμπέρασμα πώς δχι μιὰ φεντοεπανάσταση σὰν τὴ
δικῇ μας, μὰ καὶ χίλιες ἀλληλεγονές ἐπανάστασες δὲν είναι
ἀρμετές γάλλαξον τὰ ποτερερωμένα πιὸ πολιτικά μας
συνήθεια. Φοβούμαστε πώς καὶ στὸ δῆτημ³ αὐτὸς ζάφοῦ
κι αὐτὸς ἔγινες δὲ τη μαζὶ θά χρειαστεῖ, δπως καὶ στὸ
δῆτημα τοῦ “Ορκου, νὰ ἐνεργήσει καὶ νὰ ἐργαστεῖ ἀπο-
τελεσματικὰ δ’ ἔδιος «ἀπὸ μηχανῆς θεός» τῆς σημερινῆς
Εθνοσυνέλεψης.

*

ΑΠΟ μιὰ φημεριδούλη ποὺ μοιράζεται γάρισμα στοὺς
δρόμους, παίρνοντε μὲν τρεῖς γραμμούλες ποὺ χρωατηί-
ζουν περίφημα τὴν φεντοεπανάστασή μας:

«Μεγάλη παιδιά — παιδιά πάντοτε μὲ μουστάκια καὶ μὲ
γένια — παιδιά ποὺ ἐτεγχυούργησαν μέλαν ἐπανάστασιν γο-
νυτετούσαν πρὸ τὸν Αιακτόρων καὶ ἐπικαλούμεντην μὲ
δάκρυα καὶ μὲ χειροχοτήματα τὴν σύμπραξην τοῦ Στέμ-
ματος...»

Συμπέρασμα στὸ παιδιάτρον: Παιδιά ποὺ κατασκευά-
σαιμε, νὰ πούμε, μὲ τὴν ἐπανάστασή μας ἐνα σημιτικὸ ἔχο
ποὺ τοῦ πρέπει καὶ τὸ βραβεῖο ἀπόμα τοῦ φετεινοῦ Αρε-
γάφειου διαγωνισμοῦ.

ΠΑΙΡΝΕΙ καὶ δίνει, κι ἀμάν ἀς φέξει, ἡ δημοκοπία!
Γιατὶ τὸ «κατὰ Θεοτόκη κατηγορητήριον» δὲλλη σημασία
κι ἀλλη ἀξία δὲν ἔχει. Φιλοδοξία νεοσ αντροὶ κι
αὐτή. Ή φελάμα, ο δόρυθος, η τενεκεδοσύνη, τὸ ξάφνια-
σμα τοῦ ἄμυναυ κοσμάκη, η λαχτάρα νάκουσοντε τὸ πο-